

ΕΝΤΥΠΗ & ΟΝ ΛΙΝΕ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της Δ' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ
25ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

Υπεύθυνοι δάσκαλοι:
Δ1: Νταλώσης Γιάννης
Δ2: Καλούδη Εύη

ΕΤΟΣ Β'

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6

e-mail: tapaidia25g@gmail.com

ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΤΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

e-μαθητές

● Λάρισα Press

Φωτιά μια ανακάλυψη των προγόνων μας που τους βοήθησε να αναπτύξουν τον πολιτισμό τους. Με τη φωτιά οι άνθρωποι δημιούργησαν έργα τέχνης. Επίσης τους βοήθησε να φτιάξουν σκεύη που τους χρησίμευαν στην καθημερινή τους ζωή. Για τα θετικά αποτελέσματα της φωτιάς επισκεφτήκαμε στην αρχή της σχολικής χρονιάς το **Διαχρονικό Μουσείο Λάρισας**. Εκεί μαςμίλησαν για το πώς οι πρόγονοί μας χρησιμοποιούσαν τη φωτιά. Από την άλλη πλευρά όμως η φωτιά έχει και τα αρνητικά της. Καίει δάση και καταστρέφει τόπους. Με αυτόν τον τρόπο η φωτιά δείχνει το αρνητικό πρόσωπό της. Αλλά ας μιλήσουμε τώρα για την **επίσκεψη της πυροσβεστικής υπηρεσίας** στο σχολείο μας. Τέσσερις εκπαιδευμένοι πυροσβέστες μας επισκέφτηκαν μαζί με το πυροσβεστικό τους όχημα. Μαςμίλησαν για τη φωτιά και τα αρνητικά που προκαλεί. Το **199** είναι το τηλέφωνο που καλούμε σε περίπτωση που πιάσει κάπου φωτιά. Η πυροσβεστική προστατεύει τους ανθρώπους. Οι πυροσβέστες μαςμίλησαν για τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζουμε τη φωτιά. Επίσης μας έκαναν μια επίδειξη πυρόσβεσης. Οι πληροφορίες που έχω συγκεντρώσει για τις καλές αλλά και για τις κακές επιπτώσεις της φωτιάς, μου είναι αρκετές έτσι ώστε να προσέχω. Η φωτιά τελικά είναι σημαντική αλλά και επικίνδυνη

Κωνσταντίνα Λάλου Δ/2

Η φωτιά είναι είναι μια από τις σημαντικότερες ανακαλύψεις στη ζωή του ανθρώπου. Με αυτήν ο άνθρωπος εξελίχτηκε. Δυστυχώς όμως ο άνθρωπος τη χρησιμοποίησε για κακό σκοπό. Όπως στον πόλεμο για να σκοτώσει αλλά και για να κάψει τα δάση. Επίσης η φωτιά καμιά φορά είναι επικίνδυνη για το περιβάλλον αλλά και για την πόλη. Γι αυτό υπάρχει η πυροσβεστική για να τη σβήσει. Αν πάρει φωτιά κάπου καλούμε το 199 για να έρθει. Τι θα κάναμε αν δεν υπήρχε η πυροσβεστική; Χτες, Τρίτη 23 Απριλίου επισκέφτηκε το σχολείο μας ένα πυροσβεστικό όχημα. Ένας κύριος μαςμίλησε για τη φωτιά, για τα καλά και τα άσχημά της. Μας είπε επίσης ότι δεν πρέπει να παίζουμε με τις μπρίζες, τα σπέρτα και οτιδήποτε άλλο που έχει να κάνει με εύφλεκτο υλικό, πώς μπορούμε να προστατευθούμε σε περίπτωση φωτιάς. Μετά μας έδειξε πώς ρίχνουμε για να ανοίξει η μάνικα. Ήμουν τυχερός γιατί με σήκωσε να ανοίξω τη μάνικα. Μας έδειξε πώς ανάβουν τη σειρήνα και πώς σηκώνουν τον προβολέα. Ύστερα σύνδεσε τη μάνικα με ένα πιστόλι που έμοιαζε με νεροπίστολο και πέταξε νερό. Τέλος εντύπωση μου έκανε το κράνος που φορούσαν, η μάσκα οξυγόνου και τα πολλά πράγματα και μηχανήματα που είχε μέσα το πυροσβεστικό όχημα.

Δημήτρης Μπάλας Δ/2

πυροσβεστικής ...συνέχεια

Η ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ

Το σχολείο μας είχε την χαρά να καλέσει τους πυροσβέστες που υπηρετούν στην πόλη της Λάρισας. Αυτοί μας εξήγησαν πόσο ισχυρό αλλά και επικίνδυνο όπλο είναι η φωτιά. Μας περιέγραψαν αναλυτικά τα εργαλεία τους, τα οχήματά τους και τις στολές τους.

Για να σβήσουν την πυρκαγιά, χρησιμοποιούν μεγάλες ποσότητες νερού, που είναι αποθηκευμένες στα οχήματα και περνάνε μέσα από ένα σωλήνα πολλών μέτρων. Τα πυροσβεστικά οχήματα έχουν μία μεγάλη σκάλα, προκειμένου να πλησιάζουν την φωτιά σε ψηλά κτίρια και όλα τα είδη πρώτων βοηθειών για την περίπτωση τραυματισμού. Άλλο όχημα που είναι επίσης μεγάλο περιέχει ένα προβολέα που σηκώνεται ψηλά από το όχημα και βοηθάει τους πυροσβέστες να βλέπουν στο σκοτάδι. Υπάρχει επίσης

και τρίτο μικρότερο όχημα που περιέχει και αυτό κουτί πρώτων βοηθειών και τις στολές τους. Σε περίπτωση μεγάλης πυρκαγιάς, χρησιμοποιούν ειδικές στολές και τις μάσκες οξυγόνου, ενώ ένας ήχος τους ειδοποιεί λίγα δευτερόλεπτα πριν τελειώσει το οξυγόνο για να βγουν εκτός της φωτιάς, και την θέση τους παίρνουν αμέσως άλλοι πυροσβέστες.

Η δουλειά των πυροσβεστών είναι επικίνδυνη, γιατί μέσα στον φλεγμένο χώρο μπορούν να πάθουν εγκαύματα λόγω της υψηλής θερμοκρασίας και να χάσουν τις αισθήσεις τους εξαιτίας των καπνών. Δουλεύουν για να κατασβήσουν τις φωτιές τόσο σε κτίρια όσο και στα υπέροχα δάση της χώρας μας. Το καλοκαίρι που έχουμε πιο συχνά φωτιές λόγω της ξηρασίας, δεν παίρνουν άδειες και κοιμούνται ελάχιστα, αφού φρουρούν τα δάση από τις πυρκαγιές.

Μετά από αυτή την συνάντηση με

τους πυροσβέστες κατάλαβα πόσο επικίνδυνο και δύσκολο είναι το έργο των πυροσβεστών και για ποιο λόγο θεωρούνται σημαντικοί για την κοινωνία.

Δανάη Σιώζιου Κώνστα Δ/1

Οι καταστροφικές συνέπειες της φωτιάς - ενημέρωση από την πυροσβεστική

Σχεδόν στην αρχή της σχολικής χρονιάς είχαμε πάει στο Διαχρονικό Μουσείο. Εκεί ανακαλύψαμε την καλή χρήση της φωτιάς. Η φωτιά χρησιμοποιήθηκε για να φτιαχτούν έργα τέχνης, αγάλματα όμοια με τους ανθρώπους και αγγεία. Όμως με τη φωτιά ο άνθρωπος έκανε αρνητικά πράγματα. Έκαψε τα δάση για να φτιάξει οικόπεδα, έκαψε σπίτια σε πολέμους, μαζί με τα δάση κάηκαν και οι φωλιές των ζώων. Η πυροσβεστική είναι ένα σώμα που σε ώρα ανάγκης σβήνει φωτιές. Οι πυροσβέστες εκπαιδεύονται πολύ καλά για να ξέρουν τι να κάνουν σε ώρα που αρπάζει φωτιά στο δάσος ή οπουδήποτε αλλού. Επίσης υπάρχουν και οι εθελοντές πυροσβέστες που τα καλοκαίρια μαζί με τις οικογένειές τους παρακολουθούν τα δάση των περιοχών τους κι αν δουν πυρκαγιά παίρνουν τηλέφωνο την πυροσβεστική. Χθες ένα πυροσβεστικό όχημα ήρθε στο σχολείο μας. Κάναμε γραμμές και κατεβήκαμε κάτω. Ήταν κάτω τέσσερις πυροσβέστες κι ένα όχημα. Μας εξήγησαν τι πρέπει να κάνουμε σε ώρα φωτιάς. Αν είναι μέσα στο σπίτι η πυρκαγιά βγαίνουμε έξω χωρίς να προσπαθούμε να τη σβήσουμε και καλούμε το 199. Μετά έριξαν νερό με την μάνικα. Α, πριν ρίξουν νερό φόρεσαν κάτι περίεργα κράνη και κάτι φιάλες. Η σειρήνα με κούφανε. Δε μας νοιάζει όμως τώρα αυτό. Τελικά πρέπει να προσέχουμε με τις φωτιές αλλιώς δε βοηθάμε αυτός που κάνουν αυτή την επικίνδυνη δουλειά. Χωρίς την πυροσβεστική τι θα κάναμε;

Γιώργος Χειμαριώτης Δ/2

Οι πρόγονοί μας χρησιμοποιούσαν τη φωτιά για πολλά πράγματα. Η φωτιά τους βοηθούσε να ζεσταίνονται στα κρύα του χειμώνα, να μιλούν, να φτιάχνουν αγγεία και να ψήνουν το φαγητό τους. Όμως η φωτιά είναι και καταστροφική για το περιβάλλον. Χρησιμοποιείται σαν πολεμικό όπλο, καταστρέφει τα δάση, καίει σπίτια, σκοτώνει ανθρώπους όπως στην Νεάπολη πέθαναν δυο άνθρωποι από τη φωτιά γιατί τράβηξε όλο το οξυγόνο. Οι πυροσβέστες όπου πιάσει φωτιά φτάνουν με το πυροσβεστικό όχημα και τη σβήνουν. Αν είναι μεγάλη μπορεί να πάνε δυο και τρία οχήματα. Στο σχολείο μας μας επισκέφτηκαν τρεις πυροσβέστες με ένα πυροσβεστικό όχημα. Μας είπαν ότι η φωτιά είναι το πιο καταστροφικό πράγμα σε όλον τον κόσμο. Επίσης μας έδειξαν πώς παίρνουν οξυγόνο με τις μάσκες που φοράνε. Στο τέλος έριξαν νερό με τη μάνικα στην αυλή. Οι εντυπώσεις μου από αυτήν την επίσκεψη είναι καλές και θέλω να ξαναέρθουν.

Αχιλλέας Παπαδημητρίου Δ/2

Η φωτιά έχει πολλές θετικές πλευρές. Όταν ανακαλύφθηκε οι άνθρωποι μπόρεσαν να φτιάξουν πολλά χρήσιμα πράγματα, να τους ζεσταίνει και τους βοήθησε να φτιάξουν έργα πολιτισμού. Από την άλλη πλευρά υπάρχουν και πολλά αρνητικά. Η φωτιά καίει τα σπίτια κι όταν γίνεται πόλεμος η φωτιά καταστρέφει τα πάντα. Στο σχολείο μας ήρθε ένα πυροσβεστικό κλιμάκιο με ένα πυροσβεστικό όχημα. Μας έκανε επίδειξη και μας μοίρασαν φυλλάδια. Η πυροσβεστική προστατεύει όταν πιάσει φωτιά. Οι πυροσβέστες φοράνε μια ειδική στολή που έχει οξυγόνο για να προστατευτούν. Από εδώ και πέρα θα προσέχω να μη βάζω το χέρι μου στις μπρίζες και δε θα ανάβω ποτέ σπίρτα.

Χριστίνα Μάνου Δ/2

Σελίδα για μικρούς και μεγάλους...

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ...ΜΕ ΜΕΛΛΟΝ & ΕΝΑΣ ΑΝΑΠΑΝΤΕΧΟΣ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

Δυο παιδιά, δυο φίλοι, ένα κορίτσι κι ένα αγόρι, η Ντανιέλα κι ο Δημήτρης αποφάσισαν καθώς έπαιζαν να κάνουν κάτι σπουδαίο για το περιβάλλον αναπτύσσοντας μια εθελοντική πρωτοβουλία. Αφορμή στάθηκε μια ενημέρωση που έγινε στα πλαίσια της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης για την ανακύκλωση του τηγανέλαιου κι αφού είχαν ευαισθητοποιηθεί οι μαθητές για την αξία της ανακύκλωσης γενικότερα. Τα δυο παιδιά μαζί με τα αδέρφια τους συνηθίζουν να παίζουν σε ένα οικόπεδο που βρίσκεται στη γειτονιά τους. Στο οικόπεδο αυτό είχαν φυτρώσει αγριόχορτα που είχαν ψηλώσει με τις βροχές και ο ιδιοκτήτης του πολύ σωστά για να προστατέψει την περιοχή από τυχόν φίδια ή από τον κίνδυνο πρόκλησης πυρκαγιάς κατά τους θερινούς μήνες τα έκοψε. Τα παιδιά χάρηκαν και πήγαν και πάλι να παίξουν στον αγαπημένο τους χώρο γρήγορα όμως εγκατέλειψαν την ιδέα. Πολύ απλά πολλά σκουπίδια εμπόδιζαν το παιχνίδι τους έτσι αποφάσισαν να μαζέψουν τα σκουπίδια και να καθαρίσουν το χώρο. Το ίδιο απόγευμα η μικρή αδερφή του Δημήτρη, Ευθυμία, ζωγράφησε ένα κοριτσάκι που μάζευε τα σκουπίδια από ένα οικόπεδο και την έδειξε με χαρά στους φίλους της. Αυτό τους γέννησε μια καινούρια ιδέα να ευαισθητοποιήσουν όλη τη γειτονιά στο θέμα της συλλογής του τηγανέλαιου αφού στο σχολείο μας έχει τοποθετηθεί κάδος για αυτόν τον σκοπό. Η συνέχεια από τις μαθήτριες Ραφαηλία και Κωνσταντίνα που αποφάσισαν να παρουσιάσουν το θέμα στην εφημερίδα και ταυτόχρονα να συνεχίσουν την προσπάθεια αυτή στη δική τους γειτονιά μοιράζοντας κενά, πλαστικά μπουκάλια στα οποία φιλοτέχνησαν την ετικέτα με την ένδειξη «τηγανέλαιο» και μοιράζοντας ενημερωτικά φυλλάδια για τον σκοπό αυτό.

ΥΣ: Η Ντανιέλα φεύγει για να πάει στην πατρίδα της αφού οι γονείς της δεν μπορούν να μείνουν άλλο στην Ελλάδα. Την ιδέα της όμως θα την συνεχίσουν οι συμμαθητές της. Καλό ταξίδι και καλή αρχή, Ντανιέλα.
Εύη Καλούδη

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΤΗΓΑΝΕΛΑΙΟΥ- ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Τα παιδιά του 25ου Δημοτικού Σχολείου Λάρισας είναι επίσημοι βοηθοί του περιβάλλοντος. Το τηγανέλαιο ανακυκλώνεται. Τα βήματα είναι απλά. Πρώτα αφού τηγανίσουμε, αφήνουμε το λάδι να κρυώσει στο σκεύος που τηγανίσαμε. Μετά ρίχνουμε το κρύο λάδι σε ένα πλαστικό μπουκάλι. Αποθηκεύουμε το μπουκάλι σε ένα σκιερό μέρος και το κρατάμε μέχρι να γεμίσει. Με αυτά τα απλά βήματα δυο παιδιά του 25ου Δ.Σχ. Λάρισας συγκέντρωσαν πλαστικά μπουκάλια και τα μοίρασαν στον κόσμο μαζί με ενημερωτικά φυλλάδια. Ο κόσμος βλέποντας μικρά παιδιά να βοηθούν τη μητέρα φύση ανταποκρίθηκε κι άρχισε να συλλέγει τηγανέλαιο. Τα υπόλοιπα παιδιά βλέποντας τον κόσμο να βοηθάει θέλησαν να το διαδώσουν στους υπόλοιπους ανθρώπους της γειτονιάς τους έτσι ώστε να μαζευτεί περισσότερο τηγανέλαιο. Προσέχουμε για να έχουμε!!!

Ραφαηλία Λαμογιάννη & Κωνσταντίνα Λάλου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ από την Ντανιέλα Κασάπι

1. Πώς ξεκίνησε η ιδέα να μαζέψετε τα σκουπίδια από το οικόπεδο;

-Μια μέρα που παίζαμε κυνηγητό, σκόναψα σε ένα μπουκάλι από βενζίνη κι αυτή ήταν η αιτία του προγράμματος

2. Πώς ονομάσατε το πρόγραμμά σας;

- «Όλοι μαζί για ένα καλύτερο πλανήτη»

3. Τι θέματα έχει αυτό το πρόγραμμα;

-Τη ρύπανση του περιβάλλοντος από τα σκουπίδια, τα καυσαέρια και την ανακύκλωση του τηγανέλαιου.

4. Σας αρέσει αυτό που κάνετε;

-Ναι, μας αρέσει πάρα πολύ.

5. Περιμένετε αμοιβή από κάποιον ή το κάνετε εθελοντικά;

-Περιμένουμε αμοιβή αλλά όχι σε χρήματα απλώς θέλουμε να ακολουθήσουν το παράδειγμά μας για ένα καλύτερο αύριο!!

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ από τον Δημήτρη Παπαμαργαρίτη

1. Πώς αισθάνεσαι που το περιβάλλον είναι βρώμικο;

-Νιώθω πολύ άσχημα και για αυτό θέλουμε να βοηθήσουμε το περιβάλλον με αυτό το πρόγραμμα.

2. Σας βοήθησε κάποιος γείτονας στη δράση σας αυτή;

-Όχι ακόμη αλλά είμαι σίγουρος ότι θα μας βοηθήσει κάποιος.

3. Πότε ξεκινήσατε αυτήν τη δράση;

-Στα τέλη του Μάρτη.

4. Θα ήθελες να πας στο εξωτερικό όπως η Ντανιέλα ή θα ήθελες να φύγεις επειδή η Ελλάδα είναι λίγο βρώμικη;

-Δε θα ήθελα να φύγω από την Ελλάδα. Θα μπορούσα να καθαρίσω μόνος από τα σκουπίδια την κάθε γωνιά της παρά να φύγω.

Προσέχουμε για να έχουμε!

τις συνεντεύξεις πήραν οι μαθήτριες
Ραφαηλία Λαμογιάννη & Κωνσταντίνα
Λάλου

199 -πυροσβεστική υπηρεσία...

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ

Την Τρίτη ήρθε η πυροσβεστική στο σχολείο μας. Ένας κύριος μας είπε να προσέχουμε με τη φωτιά γιατί μπορεί να προκαλέσουμε πολλές καταστροφές. Όταν πιάσει φωτιά ένα δάσος και είναι νύχτα, ανεβάζουν από το πυροσβεστικό όχημα ένα μακρύ κοντάρι με προβολείς για να μπορούν να βλέπουν. Ένας πυροσβέστης για να σβήσει μια φωτιά χρειάζεται μια μπουκάλια κρεμασμένη στην πλάτη με αέρα και ένα σωλήνα που συνδέεται με την μάσκα οξυγόνου που φοράει στο πρόσωπό του για να εισπνέει το οξυγόνο που του χρειάζεται για να επιζήσει στις αναθυμιάσεις της φωτιάς. Φοράει επίσης ειδική στολή που δεν καίγεται και γυαλιστερό κράνος για να προστατεύει το κεφάλι του. Μας έδειξαν και το πυροσβεστικό αυτοκίνητο που είχε μπει στο προαύλιο και πέταξε νερό στην αυλή σαν έσβηνε κάποια φωτιά.

Μάθαμε επίσης και την άλλη φωτιά, την ηλεκτρική φωτιά που μπορεί να ξεσπάσει όταν σπάσει μια πρίζα. Γενικά μάθαμε πολλά και χρήσιμα πράγματα εκείνη την ημέρα.

Χρύσα Γκαμπαγιάννου Δ/1

Κάνοντας μια επίσκεψη στο Διαχρονικό Μουσείο Λάρισας καταλάβαμε κάτι πολύ σημαντικό που δεν ξέραμε πιο πριν. Ποια είναι η εικόνα σας για τη φωτιά; Ότι είναι μια ανακάλυψη που βοήθησε να αναπτυχθεί η τεχνολογία και ο πολιτισμός ή ένα φονικό όπλο; Μάλλον το δεύτερο αλλά θα σας εξηγήσω στη συνέχεια. Αυτό το κόκκινο πραγματάκι που βγάζει καπνούς έχει δυο όψεις. Την πλευρά που καταστρέφει ότι βρει μπροστά της και την μεριά που βοήθησε τον άνθρωπο να φτάσει σε αυτό το σημείο. Αυτά τα συζητούσαμε στην τάξη και για αυτό αποφασίσαμε να κάνουμε ένα πρόγραμμα για τη φωτιά και

αργότερα να καλέσουμε την πυροσβεστική υπηρεσία. Επιτέλους ήρθε αυτή η μέρα. Την ώρα του διαλείμματος είδαμε ένα πυροσβεστικό όχημα και όλοι καθίσαμε τριγύρω. Ο διοικητής μας είπε κάποια πράγματα για την περίπτωση που συναντήσουμε φωτιά και πώς να ρίξουμε νερό. Αυτή ήταν από τις πιο σημαντικές εμπειρίες της ζωής μου.

Παναγιώτης Πιτσικούλης Δ/2

Κάναμε μια επίσκεψη στο Διαχρονικό Μουσείο Λάρισας και καταλάβαμε πως η φωτιά βοήθησε να γίνουν σπουδαία έργα πολιτισμού. Ο άνθρωπος μπορεί να κάνει τα πάντα, να φτιάξει αγγεία και εργαλεία επίσης να ψήσει. Όμως υπάρχει και μια δεύτερη πλευρά για τη φωτιά. Είναι καταστροφική αλλά όχι από μόνη της, βοηθάει ο άνθρωπος σε αυτό. Η φωτιά μπορεί να κάψει δάση και σπίτια. Το να κάψεις ένα δάσος είναι πολύ κακό γιατί πεθαίνουν και χιλιάδες ζώα. Για αυτό υπάρχει το πυροσβεστικό σώμα που σβήνει τις φωτιές. Είναι πολύ σημαντική υπηρεσία για μας κι όταν ανάβει φωτιά καλούμε το 199. Έτσι λοιπόν αποφασίσαμε να καλέσουμε την πυροσβεστική στο σχολείο μας. Ένας κύριος φόρεσε το κράνος του και τα γάντια και μας είπε πως με αυτά προστατεύονται. Κατόπιν μας έδειξε πώς ανοίγουμε τη μάνικα όταν η φωτιά είναι σε απόσταση. Μετά φόρεσε μια φιάλη και μας είπε πως με αυτή παίρνουν ανάσα μέσα στη φωτιά. Έριξε νερό στην αυλή του σχολείου και ήταν τέλεια. Το γήπεδο όμως γέμισε νερά και δεν μπορούσαμε να παίξουμε. Η ιδέα να έρθει η πυροσβεστική ήταν καταπληκτική και μου άρεσε πολύ. Η πυροσβεστική μας βοηθάει πολύ.

Μαριάντα Κωστούλα Δ/2

Η φωτιά έχει πολλά θετικά. Ο άνθρωπος την ανακάλυψε κι έκανε πολλά πράγματα. Έφτιαξε έργα πολιτισμού όπως και χρήσιμα αντικείμενα για το σπίτι του. Σήμερα στις ανασκαφές έχουν βρει πολλά και διάφορα σκεύη που έχουν φτιάξει με την βοήθεια της φωτιάς. Τα αρνητικά της φωτιάς είναι ότι καίει τα δάση, χωριά και πόλεις και μαζί με αυτά χάνονται ζωές. Για όλα αυτά φταίει ο άνθρωπος. Η πυροσβεστική μας βοηθάει. Όταν καίγεται κάτι παίρνουμε τηλέφωνο στο 199 κι έρχεται όσο πιο γρήγορα γίνεται. Η κυρία μας μας ενημέρωσε ότι θα έρθουν στο σχολείο μας. Έτσι λοιπόν ήρθαν Τρίτη 23 Απριλίου 2013 και μας μίλησαν γενικά για το τι πρέπει να κάνουμε την ώρα της πυρκαγιάς. Μένουμε πίσω από τη φωτιά και την περιμένουμε. Επίσης μας έκαναν και επίδειξη. Μας έδειξαν τις στολές τους, πώς ανοίγουν τη μάνικα και τέλος πώς ρίχνουν νερό. Οι εντυπώσεις μου είναι πολλές μα πιο πολύ μου άρεσε που έχουν πολύ καλό εξοπλισμό.

Βαγγέλης Μητακίδης Δ/2

Μικροί συγγραφείς...

ΑΨΟΥ ΚΑΙ ΑΨΟΥ ... ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν μια συγγραφέας που είχε αρρωστήσει στο γραφείο.

Πήγαινε να γράψει κάτι, αλλά ξαφνικά φτερνίσθηκε και έκανε ΑΨΟΥ-ΟΥΟΥΟΥΟΥ...

Τι φτέρνισμα ήταν αυτό λέει?

Άντε να τρέχει ξανά και ξανά, για να φυσήξει την μύτη της.

Όταν νευρίασε είπε

-Αμάν, δεν αντέχω άλλο. Πρέπει να πάω στον γιατρό!

Και να που πήγε!

Ο γιατρός είπε

-Α πα πα! Πρέπει οπωσδήποτε να πάρεις ασπιρίνη.

Αχ, τι να πρωτοκάνει. Να πάρει τις ασπιρίνες ή να πάει στην δουλειά?

Κατάλαβα πως πρέπει να είμαστε προφυλαγμένοι για να βγούμε έξω!

Δανάη Σιώζιου Κώνστα Δ/1

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΜΟΥ ΕΓΙΝΕ ΜΑΘΗΜΑ!

Κάθε καλοκαίρι πηγαίνω στο χωριό μου στην Κάτω Μηλιά που βρίσκεται στο Νομό Πιερίας. Εκεί είναι όλοι οι συγγενείς μου και περνάω πολύ ωραία.

Πέρσι το καλοκαίρι ένα απόγευμα ήρθαν τα δύο ξαδέλφια μου ο Βασίλης και η Εύα στο σπίτι της γιαγιάς μου και άρχισαν να φωνάζουν:

-Ραφαηλία... Θέλεις να πάμε μια βόλτα στον πύργο;

-Γιατί βρε παιδιά τι έχει εκεί;

-Να είναι μια φωλιά με μικρά πουλάκια και θέλουμε να τα δούμε. Θα έρθεις;

-Βέβαια!!! είπα εγώ και πετάχτηκα έξω από το παράθυρο του σπιτιού, γρήγορα, γρήγορα να μην με δει η γιαγιά μου.

Φτάσαμε στον πύργο που ήταν η φωλιά και από εκεί βλέπεις όλο το χωριό. Η φωλιά που είχε πάνω τα πουλάκια ήταν πάνω σε ένα δέντρο. Σκαρφαλώσαμε και τα είδαμε από κοντά, ήταν πολύ όμορφα, καφετί με

μικρό ράμφος.

Αρχίσαμε να παίζουμε, να τρέχουμε, να κατακυλάμε.... η ώρα όμως είχε περάσει και ο ουρανός άρχισε να μαυρίζει.

Ξαφνικά έπιασε δυνατή βροχή και οι κεραυνοί που έπεφταν ακούγονταν πολύ. Εγώ τρόμαξα και είπα στα ξαδέλφια μου να κρυφτούμε σε ένα σπιτάκι που ήταν εκεί πιο πάνω.

Άρχισε να νυχτώνει.

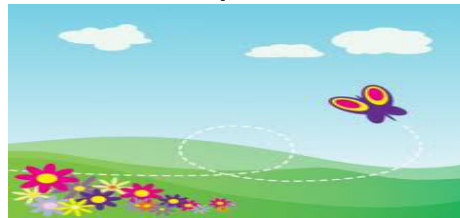
-Μακάρι να μας βρούνε γιατί είναι βράδυ και παραμονεύουν τα άγρια ζώα. Εκεί που καθόμασταν φοβισμένοι ακούσαμε τη φωνή του παππού μας και τρέξαμε να των αγκαλιάσουμε.

-Τι έγινε παιδιά....σας ψάχναμε όλο το απόγευμα. Μια γειτόνισσα μας είπε πως σας είδε να πηγαίνετε στον πύργο. Τρομάξαμε πάρα πολύ νομίζαμε πως χαθήκατε.

-Παππού τελικά δεν θα ξαναφύγω από το σπίτι χωρίς την άδειά σας. Αυτή τη μέρα δεν θα τη ξεχάσω ποτέ γιατί φοβήθηκα πολύ γιατί κινδύνεψα και εγώ αλλά και τα ξαδέλφια μου. Το πάθημα μου έγινε μάθημα!

Ραφαηλία Λαμογιάννη Δ/2

« Το κορίτσι »

Πριν 2000 φεγγάρια περίπου σε ένα χωριό που το λέγανε Λουλουδότοπος (επειδή είχε πολλά λουλούδια) όλοι οι άνθρωποι ήταν δεμένοι με τη φύση. Σε αυτό το χωριό υπήρχε ένας πανέμορφος κήπος που ήταν μέσα σε ένα γυάλινο σκέπαστρο. Το κακό ήταν πως ο βασιλιάς του δεν άφηνε κανέναν να μπει εκεί μέσα γιατί τον κρατούσε για τον εαυτό του. Ώσπου μια μέρα ένα κορίτσι που το έλεγαν Ανίτα τόλμησε έστω και για μια φορά να δει αυτόν τον κήπο. Άνοιξε την γυάλινη φιλντισένια πόρτα και αυτό που αντίκρισε ήταν απίθανο. Μπροστά της απλώνονταν ένας κήπος τεράστιος με χρυσά σιντριβάνια που ξεπέταγαν νερό, παντού τριγύρω λεπτοί και όμορφοι μοβ μενεξέδες, παντού γύρω, γύρω δέντρα με φρούτα και μπροστά στα πόδια της απλώνονταν ένας λουλουδιασμένος διάδρομος. Εκεί άκουγε τις μέλισσες και τους τζίτζικες λες και τραγου-

δούσαν γι' αυτήν ένα καλωσόρισμα. Εκεί οι ευωδιές των λουλουδιών την μεθούσαν από το εθιστικό άρωμα τους που περιτριγύριζε μέσα στο κήπο. Αμέσως το κοριτσάκι άρχισε να παίζει με τα πράσινα της πεντόβολα και πού και πού άκουγε τους ήχους από τις μέλισσες και τους τζίτζικες και προσπαθούσε να τους μιμηθεί. Αργότερα που πείνασε λίγο άρχισε να κόβει φρούτα από τα δέντρα: «Μμμ! Τι νόστιμα που είναι!» Και αυτό ήταν αλήθεια. Οι καρποί ήταν τόσο ωραία και ζουμερά που ήθελες να τους φας όλους. Αλλά εκείνη την ώρα που η Ανίτα έτρωγε τους καρπούς ο βασιλιάς την παρακολουθούσε από το ψηλότερο δωμάτιο του παλατιού του. Περίεργος ο βασιλιάς δεν είχε θυμώσει αλλά ήταν πλημμυρισμένος από μια αίσθηση γαλήνης γιατί με το παιχνίδι που έκανε αυτό το κορίτσι ο κήπος του είχε αλλάξει όψη. Αμέσως έτρεξε προς το προσωπικό του γραφείο και άρχισε να γράφει έναν καινούργιο νόμο που έλεγε: «Εγώ, ο βασιλιάς Μαλαματένιος αφήνω των λαό μου να μπαίνει στο γυάλινο κήπο μου για όση ώρα θέλει και να τον θαυμάζει.» Και αυτός ήταν ο καλύτερος νόμος που είχε γράψει. «Τώρα ας γυρίσω σε αυτό το κοριτσάκι» είπε. Τελικά όταν η Ανίτα έφαγε τους καρπούς που είχε μαζέψει διαπίστωσε ότι ήταν πολύ αργά. Έτσι σηκώθηκε και πήγε προς τη γυάλινη φιλντισένια πόρτα. Εκεί που γύριζε σίτι ηξερει ότι όλα αυτά που είχε περάσει στον πανέμορφο κήπο μέσα στην καρδιά της και δεν θα έφευγαν προτού πέσει σε ένα βαθύ γλυκό ύπνο.

Κωνσταντίνα Παναγιώτου Δ/2

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΙΑΣ ΤΣΙΧΛΑΣ

Κάποτε υπήρχε μία πόλη που την έλεγαν Τσιχλούπολη. Εκεί έμεναν οι τσίχλες, που η κάθε τσίχλα είχε το δικό τους σχήμα. Άλλες είχαν σχήμα τετράγωνο, τρίγωνο, ορθογώνιο και άλλα πολλά. Μια μέρα μία τσίχλα αποφάσισε να φύγει από την Τσιχλούπολη και να πάει σε άλλα μέρη, και ξεκίνησε το μακρύ ταξίδι της. Στο δρόμο συνάντησε τέρατα, ανθρώπους και πολλά άλλα τρομακτικά πράγματα. Μετά από ένα χρόνο το ταξίδι του ολοκληρώθηκε και γύρισε πίσω στην Τσιχλούπολη και οι φυλή του τον περίμεναν με ανοιχτές αγγελίες κι όταν ήρθε τον αγαλλίασαν και οι γονείς του έκλαιγαν χαρούμενοι κι αυτός το ίδιο.

Παναγιώτης Ελευθεριάδης Δ/1

Μικροί συγγραφείς...

Ένας τόνος ψάχνει ... να βρει τη λέξη του

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας δυστυχισμένος τόνος. Ήταν δυστυχισμένος γιατί ήταν μόνος του και δεν είχε βρει ακόμα τη λέξη του. Αποφάσισε τότε να ταξιδέψει και να την αναζητήσει. Πέρασε από χωριά, από πόλεις και ρωτούσε: "Ξέρει κανείς πού θα βρω την λέξη μου;" Κανείς δεν ήξερε να του απαντήσει. Πέρασαν μέρες, μήνες κι όλο ρωτούσε. Πέρασαν δυο χρόνια και άρχισε να απογοητεύεται ο δυστυχισμένος τόνος. Κλαψούρισε κι ήταν έτοιμος να τα παρατήσει. Τότε κάτι μπήκε μέσα στην ψυχή του κι έδωσε όρκο στον εαυτό του ότι δεν θα ξανακλάψει κι ότι θα προσπαθήσει κι αν χρειαστεί να φτάσει ως την άκρη του κόσμου. Πήρε δύναμη ο τόνος και ταξίδευε ταξίδευε μέχρι που έφτασε στο πιο απομακρυσμένο νησί της χώρας -το νησί των λέξεων και των ονομάτων. Τότε ήρθε η λέξη «προσπάθεια» και τον έπιασε από το χέρι. Τελικά ο τόνος βρήκε την λέξη του κι από τότε είναι ευτυχισμένος.

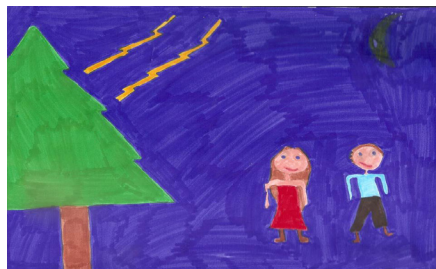
Γιώργος -Μάρ. Παπαχρηστούδης Δ/2

Ο εξερευνητής

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα απόμακρο σπίτι ζούσε ένας Τόνος. Στον κύριο Τόνο άρεσαν πολύ τα βιβλία. Είχε ένα σπίτι που ήταν γεμάτο με βιβλιοθήκες. Είχε 100 βιβλιοθήκες με 2.896 βιβλία. Ο κύριος Τόνος είχε διαβάσει σε ένα βιβλίο ότι όλες οι λέξεις στη γη έχουν τόνο. Σκέφτηκε ότι ήταν ο μοναδικός που δεν είχε μια λέξη για φίλο του. Την επόμενη μέρα έφυγε νωρίς το πρωί και πήγε να περπατήσει. Όπως προχωρούσε είδε στο βιβλιοπωλείο «Τα βιβλία λένε την αλήθεια...και κρύβουν...» Έτρεξε γρήγορα στο σπίτι να πάρει χρήματα. Πήγε πάλι πίσω και έβλεπε τα βιβλία για να αποφασίσει πιο θα αγοράσει. Βρήκε ένα βιβλίο που έλεγε «Μια λέξη δεν έχει τόνο» και στο κάτω μέρος του βιβλίου έλεγε «Κρύβει έναν χάρτη». Αυτό θα αγοράσω σκέφτηκε. Το πήρε και το πήγε σπίτι του. Όλο το

βράδυ δεν κοιμήθηκε. Κοιτούσε και ξανακοιτούσε το βιβλίο αλλά δεν κατάλαβε ποιος είναι ο χάρτης. Μετά από ώρα όπως το κοιτούσε κατάλαβε ποιος είναι ο χάρτης. Χωρίς να χάσει χρόνο βγήκε από το σπίτι του και ξεκίνησε να βρει τη λέξη. Διάβασε στο βιβλίο ότι έπρεπε να περάσει από δυο στάδια. Στο πρώτο έπρεπε να βρει μια διαμαντένια πόρτα. Την πόρτα τη φυλούσαν 100 δράκοι. Έπρεπε να τους περάσει και να φτάσει στη λίμνη της λάβας. Έτσι κι έγινε. Τρέχοντας βρήκε την διαμαντένια πόρτα. Μπροστά στη σειρά ήταν οι 100 δράκοι. Χωρίς να τον δουν σιγά σιγά όπως ήταν μικροσκοπικός πέρασε χωρίς να τον δουν. Έφτασε στην διαμαντένια πόρτα και πέρασε από αυτήν όπως ήταν λίγο ανοιχτή. Στο βάθος φαινόταν η λίμνη της λάβας που ήταν κόκκινη. Έτσι έφτασε στο δεύτερο στάδιο. Υπήρχαν τρεις γέφυρες στις οποίες μια από αυτές σε οδηγούσε στο λιβάδι με τις νεράιδες. Ευτυχώς διάλεξε την σωστή. Συνάντησε τις νεράιδες που τραγουδούσαν. Με τον τρόπο αυτό κοιμίζαν τους ταξιδιώτες και τους έκλειναν μέσα στο μπουντρούμι. Σκέφτηκε για να μην τον κλείσουν εκεί να βάλει βαμβάκι στα αυτιά του. Έβαλε λίγο από την μια μεριά και λίγο από την άλλη κι έτρεξε γρήγορα για να ξεφύγει. Το πέρασε και το δεύτερο στάδιο. Όπως προχωρούσε είδε φρουρούς. Κρύφτηκε στα δέντρα. Άκουσε μια σφυρίχτρα κι όλοι οι φρουροί έφυγαν. Πλησιάσε την πόρτα του σπιτιού που ήταν η λέξη. Το κλειδί ήταν πιο πάνω. Ο κύριος Τόνος ήταν κοντός. Τι κρίμα είπε. Προσπάθησα αλλά δεν κατάφερα να συναντήσω τη λέξη χωρίς τόνο, που θα έχω για φίλο. Πίσω από την πόρτα ακούστηκε ένα γλυκό τραγουδί κι η πόρτα άνοιξε. Εμφανίστηκε η λέξη φίλια που δεν είχε τόνο. - Γεια σου φ-ι-λ-ι-α είπε ο κύριος τόνος. - Γεια σου και σε σένα. Γιατί ήρθες; - Ήρθα για να έχεις για τόνο εμένα. - Σε ευχαριστώ. Έλα. Ανέβηκε ο τόνος πάνω στη λέξη κι έφυγαν μακριά. Κανείς όμως δεν έμαθε που πήγαν. Ποτέ!

Βαγγέλης Μητακίδης Δ/2

Ένας τόνος ψάχνει ... να βρει τη λέξη του

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια μικρή ίσια γραμμή που ονομαζόταν ο κύριος τόνος Τονισμένος. Ο κύριος Τόνος κατοικούσε στην Τονούπολη μαζί με την οικογένειά του την κυρία Τόνια και την κόρη τους Αντωνία. Ο κύριος Τόνος έψαχνε για πολλά χρόνια μέσα σε ένα κανόνα γραμματικής για τον τόνο την μοναδική άτονη φράση: «Στις λέξεις τονίζονται μόνο τα εφτά φωνήεντα :α,ε,ι,υ,η,ο και ω» Διάβαζε και ξαναδιάβαζε το κείμενο μέχρι που κατάλαβε ότι αυτή η φράση είχε σβηστεί. Αυτό το ερεύνησε πολύ και ανακάλυψε ότι σε όλους τους κανόνες γραμματικής που είχαν γράψει τα παιδιά γινόταν το ίδιο πράγμα. Μετά από λίγες μέρες ενώ ο κύριος Τόνος κοιμόταν το βράδυ είδε να έρχεται από μακριά κάτι μαύρο και σκιερό με μια ζύλινη σκούπα. Είχε ένα μυτερό καπέλο και μια γαμψή μύτη. Ήταν μια μάγισσα. Πέρασε μέσα από το ανοιχτό παράθυρο και κατευθυνόταν προς τις εργασίες που είχε μαζέψει ο κύριος Τόνος. Εκείνη την ώρα αντίκρισε τη μάγισσα να σηκώνει το ραβδάκι της και να κάνει ξόρκι πάνω στα γραπτά. Μόλις έφυγε η μάγισσα ο κύριος Τόνος συνειδητοποίησε ότι όλες οι εργασίες για τον κανόνα ήταν λευκές. Ο κανόνας είχε σβηστεί. Την άλλη μέρα το πρωί ο κύριος Τόνος ετοιμάστηκε για να πάει στη βιβλιοθήκη. Μόλις μπήκε μέσα ρώτησε την βιβλιοθηκάρια αν είχαν βιβλία με ξόρκια. Η κυρία του είπε ότι υπήρχαν στον τρίτο διάδρομο δεξιά. Ο κύριος Τόνος έφυγε βιαστικός προς τον διάδρομο. Όταν έφτασε είδε ένα βιβλίο μαγικών ξορκιών που έγραφε «Εξαφάνιση κανόνων του τόνου» Ο κύριος Τόνος πήρε ένα βιβλίο κι έφυγε τρέχοντας προς το σπίτι του. Μόλις έφτασε άνοιξε το βιβλίο και μέσα σε λίγα λεπτά είχε βρει το κατάλληλο ξόρκι. Ήταν πολύ χαρούμενος. Το ξόρκι έλεγε: « Τόνος , τονισμένος εμφανίσου ξανά, τα κείμενα πάλι να μην γίνουν λευκά. Αμέσως τα κείμενα άρχισαν να γεμίζουν με λέξεις και να εμφανίζονται όλοι οι τόνοι κι όλοι οι κανόνες της γραμματικής. Ο κύριος Τόνος ήταν ακόμα πιο ευτυχισμένος και περήφανος γιατί μπόρεσε να φέρει πίσω τον τόνο και να εξοντώσει την κακιά μάγισσα που τα έκανε όλα άνω κάτω. Έτσι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα και τονισμένα.

Ιωάννα Μαρία Παναγιώτου Δ/2

ταξιδεύοντας...

Νυδρί- Λευκάδα

Ένα από τα πιο ωραία μέρη που έχω δει είναι το νησί Σκορπιός που είναι απέναντι από το Νυδρί στην Λευκάδα. Ο Σκορπιός είχε αγοραστεί από τον Αριστοτέλη Ωνάση που ήταν ο ποιο πλούσιος Έλληνας εφοπλιστής. Βοήθησε πολύ την περιοχή οικονομικά και έγινε πολύ γνωστή για αυτό και κάθε, καλοκαίρι πολύ τουρίστες επισκέπτονται τη Λευκάδα. Στο μέρος αυτό πήγα με τους γονείς και την αδελφή μου διακοπές το καλοκαίρι. Κάναμε κρουαζιέρα και στο τέλος γυρίσαμε και είδαμε το νησί. Μου άρεσε πολύ γιατί κάναμε μπάνιο. Βλέποντας για πρώτη φορά το νησί ενθουσιαστικά με την ομορφιά του αλλά στεναχωρήθηκα κιόλας γιατί όλοι εκείνη που έμεναν εκεί τώρα δεν ήταν ζωντανοί. Είναι πανέμορφο μέρος, με πολύ πράσινο και πολύ ησυχία. Εκεί υπάρχει η βίλα που έμενε ο Ωνάσης, μια εκκλησία και ένα μικρό λιμανάκι. Επίσης σπίτια για το προσωπικό μπροστά στη θάλασσα όπου έκαναν το μπάνιο τους και ξεκουράζονταν η οικογένεια και η καλεσμένη τους. Χάρηκα πολύ που πήγα εκεί και γνώρισα την ιστορία του νησιού και σκέφτηκα για άλλη μια φορά πόσο όμορφη είναι η χώρα μας!

Μαριτίνα Βασιλά Δ/1

“Καταρράκτης στη Σωτηρίτσα”

Κάθε καλοκαίρι κάνουμε διακοπές στη Σωτηρίτσα Αγιάς και κάθε χρόνο πάμε στον καταρράκτη που βρίσκεται στο χωριό Άνω Σωτηρίτσα. Φέτος πήγαμε με φίλους των γονιών μου από την Κρήτη και τα παιδιά τους το Χρήστο και τη Σήλια. Ανεβήκαμε

στα αυτοκίνητα και φθάσαμε στο χωριό. Από κει περπατήσαμε και φθάσαμε στο μονοπάτι. Το μονοπάτι περνάει από την παραλία της Βελίτσας, συνεχίζει στη Πάνω Σωτηρίτσα και καταλήγει στο χωριό Μελιβοΐα. Η διαδρομή είναι καταπληκτική με υπέροχα τοπία, με δάση από πλατάνια, καρυδιές και καστανιές.

Ακολουθούμε όλοι μαζί το μονοπάτι και φθάνουμε σε μια ξύλινη γέφυρα. Από κάτω περνάει ένα μεγάλο ρυάκι με γάργαρο νερό. Ανεβαίνουμε ένας-ένας το γεφυράκι γιατί τα ξύλα είναι παλιά και τρίζουν. Το θέαμα από κει είναι καταπληκτικό. Μεγάλα δέντρα υπάρχουν δεξιά και αριστερά και δεν καταλαβαίνεις καθόλου ζέστη. Δεν συναντάμε Έλληνες, μόνο ξένους τουρίστες και αυτό μας κάνει εντύπωση. Εκεί κοντά έχει μια πέτρινη βρύση με δροσερό νερό και παγκάκια για ξεκούραση. Συνεχίζουμε το μονοπάτι και φθάνουμε σε ψηλούς βράχους. Από τους βράχους πέφτει ο καταρράκτης και από την ορμή που πέφτει σχηματίζει μια λιμνούλα. Η λιμνούλα είναι γεμάτη λιβελούλες και πεταλούδες να πετάνε ψηλά και που και που μέσα από το νερό πετάγεται και κανένα βατράχι. Καθίσαμε να ξεκουραστούμε και να απολαύσουμε όλη αυτή την ομορφιά. Πήραμε το δρόμο της επιστροφής, δίνοντας υποσχέσεις να ξαναπάμε του χρόνου. Αυτό το μέρος είναι υπέροχο και νιώθεις πολύ όμορφα όσο είσαι εκεί στη φύση.

Γιώργος Παπαχρηστούδης Δ/2

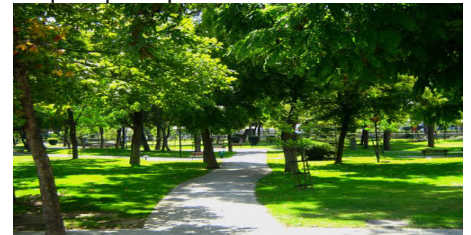
Το μνημείο του Ιπποκράτη

Το μνημείο του Ιπποκράτη βρίσκεται απέναντι από το πάρκο του Αλκαζάρ στο δρόμο προς τον Τύρναβο. Εξαιτίας μιας πλημμύρας του Πηνειού το 1826 αποκαλύφθηκε το τάφος του Ιπποκράτη πατέρα της Ιατρικής επιστήμης και το 1978 στήθηκε κενοτάφιο και μαρμάρινος ανδριάντας. Το 1986 ιδρύθηκε κενοτάφιο Ιατρικό Μουσείο και είναι χώρος επισκέψεων σχολείων και εκδρομικών.

Κωνσταντίνα Παναγιώτου Δ/2

Η Χανιώτη είναι χωριό του νομού Χαλκιδικής με 968 κατοίκους. Βρίσκεται στη Χερσόνησο της Κασσάνδρας. Το χωριό μεταφέρθηκε στη σημερινή του θέση το 1930 ύστερα από καταστρεπτικό σεισμό. Πιστεύουν ότι ιδρύθηκε στα τέλη του 16ου αιώνα. Σύμφωνα με την παράδοση η ονομασία του οφείλεται στον πρώτο κάτοικο του χωριού που εγκαταστάθηκε εκεί. Λέγεται ότι ήταν από τα Χανιά και το χωριό πήρε το όνομά του. Μια άλλη εκδοχή είναι ότι πήρε το όνομα από ένα χανιώτη δηλαδή χανιτζή που διατηρούσε ένα χάνι. Το χωριό είναι γεμάτο από μικρά πάρκα, γραφικές πλατείες και ψηλά αιωνόβια δέντρα. Η περιοχή είχε δάση που καταστράφηκαν από τις πυρκαγιές. Έχει παραλίες με καταγάλανα νερά. Είναι φημισμένη για την παραγωγή μελιού. Επίσης κάθε πρωί ψαράδες φέρνουν φρέσκα ψάρια που μπορείς να αγοράσεις. Η Χανιώτη μου έχει αφήσει τις καλύτερες εντυπώσεις. Αυτήν την ανάμνηση θα την κρατήσω στην καρδιά μου.

Το πάρκο του Αλκαζάρ

Το πάρκο αυτό είναι δεμένο με τη ζωή της πόλης για περισσότερα από εκατό χρόνια. Απλώνεται κατά μήκος του Πηνειού και αποτελεί σημαντικό πνεύμονα πρασίνου. Πρόκειται για έναν παράδεισο στην καρδιά της Λάρισας όπου πλήθος κόσμου καθημερινά μεταβαίνει για ξεκούραση και χαλάρωση μέσα στην ηρεμία της φύσης. Οι εκτάσεις του προσφέρονται για πλήθος δραστηριοτήτων διαθέτοντας υπαίθριο θέατρο 2.500 θέσεων, γήπεδο ποδοσφαίρου, μίνι γκολφ, παιδικές χαρές και αναψυκτήριο. Στους χώρους του επίσης φιλοξενείται το μνημείο της Εθνικής Αντίστασης, έργο του διάσημου γλύπτη Φιλολάου Τλούπα.

Ιωάννα Μαρία Παναγιώτου Δ/2